

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (MTörv 16,20)

A Második törvénykönyvben Mózes élete végén mondott beszédeit olvashatjuk. Az Úr törvényeire emlékezteti az új generációkat, miközben távolról szemléli az Ígéret Földjét, ahová nagy bátorsággal vezette el Izrael népét.

Ez a könyv Isten „törvényét” mindenekelőtt úgy mutatja be, mint az apa „szavait”, akinek minden gyermekére gondja van. Egy életútról szól, amellyel Isten megajándékozza népét, hogy megvalósítsa a Szövetség tervét. Ha a nép ezt nem annyira a büntetéstől való félelmében, hanem inkább szeretetből és hálából tartja meg hűségesen, akkor Isten mindig vele lesz és oltalmazni fogja.

Az Istentől ajándékba kapott Szövetség megvalósításának egyik konkrét módja, ha határozottan kitartunk az igazságosság mellett. A hívő azzal tudja ezt megvalósítani, hogy hálával emlékezik meg Isten népének kiválasztottságáról, és nem imád mást, egyedül az Urat; de azzal is, hogy visszautasítja azokat az anyagi javakat, amelyek a szegények szükségleteit ismerve terhelnék a lelkiismeretét.

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...”

Mindennapjainkban gyakran találkozunk nem egyszer súlyos, igazságtalan helyzetekkel, melyek a leggyengébb, a társadalom peremére szorult emberek kárára vannak. Hány Káin alkalmaz ma is erőszakot testvérén!

Az igazságosság megvalósításának alapvető feltétele, hogy kiirtsuk az egyenlőtlenséget és a visszaéléseket mindenekelőtt saját szívünkben és társadalmi életünkben.

Isten nem úgy tesz igazságot, hogy elpusztítja Káint, hanem óvja és őrzi, hogy újra tudja kezdeni útját[1]. Isten igazságossága abban áll, hogy új életet ad.

Keresztényként találkoztunk Jézussal. Ő a szavaival, a tetteivel, de mindenekelőtt az élet ajándékával és a feltámadás fényével feltárta előttünk, hogy Isten igazságossága egyenlő a minden gyermeke iránti végtelen szeretetével.

Jézus által előttünk is megnyílik az útja, hogy az irgalmasságot és a megbocsátást gyakoroljuk és terjesszük, mely egyben a társadalmi igazságosság alapja.

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...”

A Szentírásnak ezt a mondatát választották a Krisztus-hívők egységéért rendezett imahét mottójául, melyet az északi féltekén január 18-a és 25-e között rendeznek. Ha mi is befogadjuk ezt az ígét, segítségünkre lesz, hogy a kiengesztelődés útját keressük mindenekelőtt a keresztények között. Ha ezután minden ember szolgálatára leszünk, hatékonyan tudjuk majd orvosolni az igazságtalanság okozta sebeket.

Ezt tapasztalják azok a különböző egyházakhoz tartozó keresztények, akik együtt látogatják Palermóban a fogvatartottakat. Egy protestáns egyesület tagja, Salvatore volt a kezdeményező: „Rádöbbszemem, hogy micsoda lelki és testi nélkülözésben élnek ezek a testvéreink. Gyakran a rokonaik sem tudnak a segítségükre lenni. Istenben bízom, és sok testvérrel beszélgettem erről a saját egyházamból és más egyházakból is.” Christine folytatja, ő anglikán: „Örömmel tölt el, hogy segíthetünk a szükséget szenvedő testvéreinknek, mert konkrétan teszi Isten gondviselését, aki most általunk akarja eljuttatni Szeretetét mindenkihez.” Nunzia katolikus: „Lehetőségünk nyílt, hogy segítsük a rászoruló testvéreinket, és egyben Jézust hirdessük apró anyagi dolgokon keresztül is.”

Megvalósulása ez annak, amit Chiara Lubich mondott 1998-ban, Augsburgban a Szent Anna evangélikus templomban egy ökumenikus összejövetel alkalmával:

„[...] Ha mi keresztények kétezer éves [...] történetünkre tekintünk, akkor fájdalommal kell megállapítanunk, hogy az a meg nem értések, veszekedések és harcok sorozata volt. Betudható ez történelmi, kulturális, politikai, földrajzi és szociális körülményeknek, de annak is, hogy csökkent a keresztények között a rájuk jellemző egyesítő elem: a szeretet.

Az ökumenikus munka olyan mértékben lesz igazán gyümölcsöző, amilyen mértékben az önmagát ennek szentelő ember Jézusban látja minden ellentét megértésének és az egység újjáépítésének a kulcsát; a keresztre feszített és elhagyott Jézusban, aki azonban újra az Atyára hagyatkozik. [...] A megélt egység hatása: [...] Jézus jelenléte több személy között, a közösségben. »Ahol ketten vagy hárman – mondta Jézus – összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.« (Mt 18,20) Jézus egy katolikus és egy evangélikus között, akik szeretik egymást, anglikánok és ortodoxok, egy örmény és egy református között, akik szeretik egymást. Mekkora béke lenne már most, mennyi fény a helyes ökumenikus út számára!» [2]

Letizia Magri

[1] vö. Ter 4,8-16

[2] C. Lubich, „Adventi ökumenikus ima”, Augsburg (Németország), 1998.
november 29.

forrás: *fokolare.hu*